

Sygn. akt V CZ 7/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa „A. W.” Spółki z o.o. w W.

przeciwko Przedsiębiorstwu Robót Inżynieryjno-Budowlanych „P.” Spółce

z o.o. w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 października 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej z powodu uiszczenia należnej od niej opłaty po upływie ustawowego terminu.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że dnia 9 września 2010 r. doręczono profesjonalnemu pełnomocnikowi pozwanej odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 31 sierpnia 2010 r. oddalającego zażalenie od postanowienia Sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji. Należną opłatę od apelacji – po wcześniejszym wezwaniu pełnomocnika zarządzeniem z dnia 10 września 2010 r. – uiszczono w dniu 22 września 2010 r. Powołując się na art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych (tekst jedn.: Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.; dalej – „u.k.s.c.”), Sąd Apelacyjny uznał, że termin do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji, liczony od dnia doręczenia pozwanej postanowienia z dnia 31 sierpnia 2010 r., upłynął dnia 16 września 2010 r. Apelacja podlegała zatem odrzuceniu z powodu spóźnionego zapłacenia należnej od niej opłaty sądowej (art. 373 w związku z art. 370 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik pozwanej zarzucił, że odrzucenie apelacji narusza art. 45 ust. 1 Konstytucji i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.k.s.c., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 45, dalej: „ustawa nowelizująca”), który obowiązuje od dnia 19 kwietnia 2010 r. (art. 4 ustawy nowelizującej), tygodniowy termin do opłacenia apelacji – w sytuacji, w której wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, złożony przed upływem terminu do opłacenia apelacji, rozpoznał sąd pierwszej instancji, a strona wniosła zażalenie w przepisany termin – biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia oddalającego zażalenie, a jeżeli postanowienie sądu drugiej instancji zostało wydane na posiedzeniu niejawnym – od dnia jego ogłoszenia.

Z niekwestionowanych ustaleń wynika, że pozwanej odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 31 sierpnia 2010 r., oddalającego jej zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji oddalające złożony przed upływem terminu do opłacenia apelacji wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji, został doręczony w dniu 9 września 2010 r. To oznacza, że tygodniowy termin do opłacenia apelacji – jak trafnie przyjął Sąd Apelacyjny – upłynął w dniu 16 września 2010 r. Tymczasem pozwana uiściła należną od apelacji opłatę sądową dopiero w dniu 22 września 2010 r., a więc po upływie tygodniowego terminu ustawowego. Apelacja ulegała zatem odrzuceniu, z powodu niedopełnienia obowiązku jej opłacenia w przepisany terminie, już przez Sąd pierwszej instancji (art. 370 k.p.c.). Ponieważ nie doszło do tego przed przekazaniem apelacji Sądowi Apelacyjnemu w celu jej rozpoznania, przeto Sąd drugiej instancji trafnie odrzucił ją jako ulegającą odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji (art. 373 k.p.c.). Bezpodstawne wezwanie przewodniczącego do uiszczenia opłaty nie ma wpływu na ocenę niewątpliwej podstawy do odrzucenia apelacji. Okoliczność ta może mieć znaczenie w ewentualnym postępowaniu o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Argumentów podważających zaskarżone postanowienie nie dostarczają – wbrew stanowisku skarżącej – przytoczone w zażaleniu orzeczenia Sądu Najwyższego, albowiem zapadły one w innych okolicznościach niż zakwestionowane orzeczenie.

Reasumując, nie można podzielić zarzutu skarżącej, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem wskazanych w zażaleniu przepisów prawa. Zażalenie należało zatem oddalić jako nieuzasadnione (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).